

gens gode vilje, og det vil jeg indtil videre betragte som positive tilkendegivelser.

Pia Christmas-Møller (KF):

Allerførst skal jeg sige til fru Margrethe Vestager, at for mig har der ikke været nogen tvivl om, at det, regeringen hele tiden har talt om, er en Nordsøfond, der bliver bygget op over 8 år med et samlet volumen på omkring 16 mia. kr., og at det afkast, der kommer af fonden, kan bruges på forskning efter præcis det samme princip, som Grundforskningsfonden bygger på. Her er det jo muligt i en konkret situation at tage af grundkapitalen, og præcis det samme princip forestiller jeg mig kan ligge bag opbygningen af Nordsøfonden.

Mit spørgsmål til ministeren er: Kan ministeren bekræfte, at det for den borgerlige regering aldrig kan blive et enten-eller? At det aldrig kan blive et valg mellem på den ene side at afvikle statsgælden og på den anden side at investere i forskning, udvikling og uddannelse? Jeg går ud fra, at det altid må være et både-og for regeringen, fordi det simpelt hen er forudsætningen for, at vi også fremover kan have et velfærdssamfund, og det vil jeg gerne bede ministeren bekræfte klart og tydeligt, ligesom jeg vil bede ministeren bekræfte, at i faste priser er der faktisk aldrig blevet brugt så mange penge på forskningen som netop i disse år.

Videnskabsministeren (Helge Sander):

Tak til fru Pia Christmas-Møller, fordi jeg her får mulighed for at svare på et spørgsmål, som jeg måske burde have givet svar på i første runde; men 5 minutter går jo hurtigt.

Det er utrolig væsentligt at fastslå, at når det er 2 mia. kr., vi taler om i afkast, er det, fordi det er penge, der er kommet til ud over dem, der lå i den oprindelige aftale med A.P. Møller. Qua at der kom en ny aftale, kom disse ekstra penge til, og de er jo ikke indregnet i 2010-planen, så derfor mener jeg, vi med god ret kan sige, at det er ekstra midler, der er tale om.

Så kan jeg bekræfte med hensyn til de midler, der er blevet investeret i forskning – nu bruger jeg igen med vilje ordet investeret – at det er flere midler end på noget tidligere tidspunkt. For at tage et helt aktuelt eksempel er det sådan, at i forgårs, tror jeg det var, har Analyseinstitut for Forskning i Århus offentliggjort de nyeste tal, og de viser, at mens procenten lå på 0,75 i 2001, er den 0,77 i 2002. Det er det nyeste tal, fordi man

er lidt bagud, når der er tale om regnskabstal fra analyseinstituttet.

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Det ser jo under alle omstændigheder ud til, at forligspartierne ikke vil være med til Nordsøfonden, så jeg vil godt spørge ministeren: Har ministeren den vilje, og har regeringen den vilje, der skal til for i stedet at sikre Grundforskningsfonden? Det vil koste 2 eller måske 3 mia. kr. at sikre, at vi fortsat har en Grundforskningsfond, der kan fortsætte med sine aktiviteter og uddele 200-250 mio. kr. om året, og som vi alle sammen ved er en succes. Har ministeren og regeringen vilje til at sikre denne succes frem for fuglene på taget? Det er det ene.

Det andet er: Er ministeren villig til efterfølgende at lave en prioriteret rækkefølge over, hvilke af de problemer, som jeg påpegede, det er vigtigst for regeringen at få løst?

Kl. 12.55

Videnskabsministeren (Helge Sander):

Jeg vil gerne fastslå, som jeg også gjorde i fuld enighed med Folketingets partier i forbindelse med det seneste lovforslag om Danmarks Grundforskningsfond, at vi skal se på, om vi kan få retableret fonden.

Når man begynder at bruge af grundkapitalen, kan man ligesom overse, hvor lang tid der er igen, og det mener jeg stadig vi skal bestræbe os på. Men i respekt for den beslutning, der er truffet i regeringen, er jeg nødt til at sige, at Nordsøfonden har ikke noget med Grundforskningsfonden at gøre. Ønsket og viljen er fuldt ud til stede fra regeringens side, og der kommer jo heldigvis en dag efter denne. Det håber vi da.

For så vidt angår prioriteringen af de emner, som fru Anne Grete Holmsgaard var inde på i sit første indlæg, mener jeg klart, at uanset hvad vi end taler om, er fundamentet, at vi skal have nogle flere forskere. Forskeruddannelsen er det helt elementære, og jeg har også hørt i det politiske landskab, at det er det område, man ønsker at sætte fokus på, når vi skal til at forhandle om de nye midler, som vi i fællesskab har aftalt. Der er ganske mange penge, 100 mio. kr. i de næste to finanslove. Vi skal forhandle i fællesskab til efteråret, og der er ingen tvivl om, at det er forskeruddannelsen, der kommer i centrum.

Jeg vil også gerne sige, at de 70 forskere, der forhåbentlig kom ud af initiativet i går, skal jo ikke på nogen som helst måde være udtryk for, at problemet er løst, men at udgangspunktet er